

aktive og positive Handelspolitik var der ikke nogen som helst Beskyttelse eller Protektionisme, men kun en hjælpende Haand til Landbruget. Denne skønne Harmoni blev noget forstyrret ved den korte Bemærkning, hvori det ærede Medlem Hr. Fraenkel gav sin Tilslutning til Kende. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel talte nemlig om, at ingen Industri kunde bestaa, uden at den i hvert Tilfælde fra Begyndelsen af blev beskyttet, og han talte som saa ofte før om Landbrugets Fødselsoverskud, der kun kunde finde Beskæftigelse i en beskyttet Industri med Hjemmemarkedet som Basis. Jeg priser det ærede Medlem Hr. Fraenkel for den Ærlighed og Aabenhjertighed, hvormed han altid udtaler sig; ham ved man altid, hvor man har. Men jeg maa i øvrigt tilføje, at jeg ikke er enig med ham. Hvor kan det ærede Medlem sige, at der ikke findes en eneste Industri i Verden, som kommer frem uden Beskyttelse? (*Fraenkel*: Det har jeg ikke sagt). Det ærede Medlem mener ikke at have sagt det? (*Fraenkel*: Jeg har taget visse Forbehold). Jeg henviser det ærede Medlem til Rigsdagstidenden. Landbruget her i Landet er en saadan Industri, der fremkommer uden Beskyttelse. (*Fraenkel*: Den er jo ogsaa beskyttet ved Ostetolden).

Formanden: Det ærede Medlem maa ikke afbryde Taleren.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Den Told, vi har her i Landet paa Ost, er, som jeg mange Gange har oplyst det ærede Medlem om og godt kan gøre en Gang til, ikke nogen Beskyttelse for Landbruget. Vi ønsker den for Resten ophævet. Men vi har andre Industrier end Landbruget, som ikke har nogen som helst Beskyttelse, og som desuagtet — eller rettere: netop derfor — er blevet af Betydning indenfor det danske Erhvervsliv. Naar det ærede Medlem Hr. Fraenkel talte om Landbrugets Fødselsoverskud, som han har gjort saa mange Gange før og mange med ham, saa faar man efterhaanden manet det Billede frem, at der her i Landet findes en letsindig Landbostand, der samvittighedsløst kun tænker paa at sætte Børn i Verden, medens de ærede Medlemmer Hr. Fraenkel, Hr. Borgbjerg og Hr. Drachmann spekulerer sig graa Haar i Hovedet for blot at finde ud af, hvor dette Fødselsoverskud skal finde Beskæftigelse. Jeg tør ikke komme nærmere

ind paa hele dette Problem, det har mange Sider, men jeg vil sige, at naar man taler om Fødselsoverskuddet fra Landbruget, der ikke kan blive beskæftiget i Byerne, og den Arbejdsløshed, der derved fremkommer, saa er jeg ganske enig med det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Socialdemokratiet (L. Rasmussen), naar han sagde: De arbejdsløse er Kød af vort Kød og Blod af vort Blod. Jeg er ganske enig med ham deri, for saa vidt som det ogsaa er min Opfattelse, at Arbejdsløsheden er et ægte Barn af Socialdemokratiets Politik.

Fra Socialdemokratiets Side har man et Princip, som er helligt og urørligt, som der ikke maa tales om, det staaar hævet over al Diskussion. Det er 8 Timers Dagen. Den er hellig og urørlig, denne 8 Timers Dag, der i Virkeligheden er et frit svævende Dogme, et vilkaarligt fastsat Princip uden Sammenhæng med Virkelighedens Verden. Hvor ved Socialdemokraterne fra, at vi nu kan nøjes med 8 Timers Arbejdsdagen, uden at der fremkommer Arbejdsløshed? Man kunde jo lige saa godt have sagt 7 Timers Arbejdsdagen, det ene er ikke mere eller mindre vilkaarligt end det andet. Tror ærede Socialdemokrater ikke, at hvis man sagde 7 Timer og paa-lagde gennem Tvangsoverenskomster Arbejdsgivere og Arbejdere kun at arbejde 7 Timer, der saa blev større Arbejdsløshed? Og hvis man sagde 6 Timer, tror de ærede Socialdemokrater saa ikke, at der blev Arbejdsløshed i saa at sige alle Erhverv her i Landet? Vi har her i Landet gjort Forsøg indenfor Statsbanerne, hvor de Herrer fik 8 Timers Dagen gennemført, før de fratraadte Styrelsen. Det viste sig da, at i økonomisk Henseende medførte 8 Timers Arbejdsdagen en fuldstændig haabløs Situation for Statsbanernes Vedkommende. (*Bjerring*: Slebsagers Kul). Det ærede Medlem ved meget godt — det viser Tallene —, at Kulindkøbene er ikke Aarsagen. Naar det er gaaet saadan indenfor Statsbanerne, hvorfor tror han saa, at Erhvervene kan opretholdes med 8 Timers Arbejdsdagen? Jeg kan ikke lade være med at nævne her, at det forekommer mig ganske forargeligt, at man indenfor et Fag som Byggefaget, hvor Fagets Udøvere ved, at om Vinteren skal de gaa ledige i færre eller flere Maaneder paa Grund af Vejrforholdene, mener, at man kan tillade sig at kræve 8 Timers Dagen gennemført, ogsaa paa den Tid af Aaret, da Vorherre lader Solen staa 14 Timer